

Minningarorð

Til heiðurs fyri 4 av
manningini á Vesturvón

Hugur mín leitar til í mars 1993, tá ið vit fingtu tey tungu boð, at ein av okkara skipsfelagum var farin, bert 27 ára gamal. Hetta kom sum ein skelkur, og eg og allir umboð mintust aftur og tað bleiv ein lógin stemningur umboð. Tað var tann 27 ára gamli Ejler Danielsen, sum var farin. Hesin blíði og fyrikomandi maður, sum altíð var í góðum lagi, var ikki millum okkum longur. Saknurin var stórur.

Ikki gekk meira enn eitt gott ár, so komu næstu skelkandi boðini um at Jógvan Jákup Fløtt eisini var farin. Hann hevði havt eina styrti sjúkralegu, men fekk hampuliga góð boð um sína sjúku. Bráðliga bleiv hann so aftur sjúkur og mátti, móti sínum sterka vilja og lívmóti, boyggja seg og fara inn í ævinleikan. Jógvan J. Fløtt var eisini ein sera skilagóður maður í bestu árum, bert 47 ára gamal. Hann segði ikki nakað, sum ikki skuldi sigast og var altíð vinarlíkur og hjálpsamur, og skil fyri motorum hevið hann sum fáur. Hetta var ein leygardag, at vit eysturi í Barentshavinum fingtu hesi tunguboð. Vit fóru allir at hugsa, men Harrans vegir eru ikki okkara vegir og mugu vit boyggja okkum fyri hesum.

Morgunin eftir, sunnudagin, andaðist Edvin Frits Forná umboð. Hann hevði havt eina stutta sjúkralegu umboð og andaðist sunnumorgunin. Aftur ein stóruskelkur fyri okkum, sum við vóru og øll, sum kendu henda skilamann. Hann hevði siglt í 49 ár og ætlaði at hava feriu tann komandi túrin. Hesin skilamaður, sum hevði siglt í so langa tíð og givið so nógv góð ráð og so nógv av sínum til lívi til havið, gav upp andan á einum bonki í einum lítlum kamari umboð. Tað var ein rørandi dagur, sum vit upplivdu umboð, tá ið Edvin bleiv gjørdur í stand eftir besta førirum og síðani borin í land í Båtsfjörðinum. Hann bleiv 64 ára gamal, og skal eg og vit geva hesum manni tey bestu skoðsmál, bæði so og so.

Um 3 mánaðir eftir hetta hevði fergumaðurin aftur verið. Hesa ferð eftir til 47 ára gamla René Larsen, sum unti sær ein ferietúr til Fjareystur, eftir at hava verið nógv var tungar og langar túrar við. So fóru hann og konan ein túr at hugna sær, men bleiv tað hansara síðsti. René var ein maður við einari meining, og taki eg og vit »hattin av« fyri teimum gávum, hesin maður hevði.

Eg eri ein vánaligur skribentur, men vil tó skriva hesar fáur reglur um hesar frægu menn, sum tæntu okkara fólk og landi sera leingi og væl. Vit menniskju standa ofta spyrjandi, tá ið slíkt hendir og kenna vit okkum sera hjálparleys og smá. Men tað er ein Gud til, sum hevur lovað okkum, at venda vit okkum til hansara, skal hann hjálpa okkum. Tað merkir ikki, at lívið blívur lætt, men hann skal hjálpa okkum, og tað er eitt ógvuliga stórt lyft, tá hava vit eina vón, sum er yvir øllum og sum vit kunnu hvíla í.

Til tykkum, sum eftir sita eftir hesar frægu menn, kann eg í mær sjálvum ikki siga nógv. Men eg vil sípa til Sálm 121 hjá Dávidi, har hann spyr: hvaðani skal hjálp mín koma...

Teir vilja altíð liva í hjørtum okkara.

Eg og felagar teirra lýsa frið yvir hesi havsins børn.

Við allari virðing
Rógvi Joensen

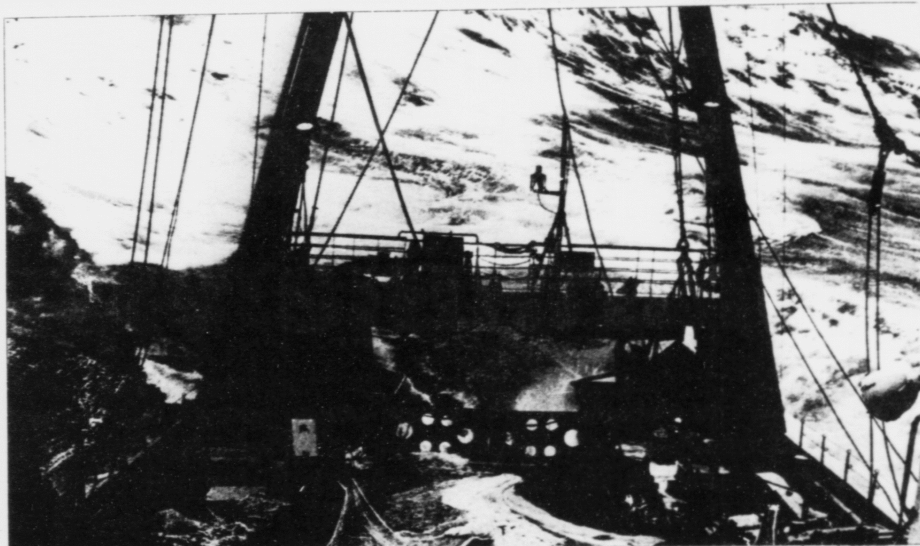
Frálík jólagáva

Nýtt band við Karl Martin & Margretu
kemur út í viku 50

Í løtuni fara innspælingar fram í sambandi við nýtt barnaband við Karl Martin & Margretu. Á bandinum eru 8 sangir. Har ímillum er »Wild World« og 7 aðrir spildurnýggir færeyskir barnasangir. Karl Martin Samuelsen, Súsanna Olsen, Jóhannus á

Rógvu Joensen, Heri Nolsøe, Ella Smith Clementsen og Cat Stevens hava gjørt orð og lög. Utgevari er HEJÓKA 94. Bandið verður innspælt og ljóðblandað í MEDIA SOUND í Keypmannahavn og kemur í handlarnar í viku 50. Bandið kostar 90 kr.

Halðið **sosíalín**

Heimsins størsti toskastovnur er týndur!

Alheims bann móti trolveiði

Íslenska sjónvarpsfrásøgnin í SvF – ein sannur hvøkkur. Tað er so livandi galið, at menn nú burtur úr hemsins ríkasta toskastovni ikki fáa at kóka. New foundlandskur fiskiskipari væntar, at tað fer at vera sett heimsufatandi bann móti veiðu eftir fiski við trol, innan eitt 10 ára skeið er farið. Hetta var partur av innihaldinum í íslenskari tv-reportagu, ið send var týskvøldið og mikukvøldið í SvF

Í august í ár helt Canadiski professarin Keith Storey fyrilestur í Norðurlandahúsinum um katasofurakta New Foundlandskara samfelagið, har tað í vár var setti fullkomið bann móti øllum fiskiskapi, av teirri orsök, at allir botnfiskastovnarir

vóru so hart royndir, at teir eru heilt burtur.

So totalt er bannið, at tað verður sektað við fongsl, dattar tú sær so mikið sum at syfta sær eitt kók!

Tað kann sigast at henda íslenska reportagan er sera objektiv í síni lýsing av

døpru hendingunum í New Foundlandi, men at tað ikki, sjálvt um øll sjónarmið tykjast at vera tikið við, umgengst at tú situr eftir við einum høvuðsákærdum, og tað er hesin sami veiðihátturin, sum menn her heima mest finnast at, sum verandi høvuðsorsøkina til at so illa er státt við okkara egnu stovnum.

Eitt annað tú eisini situr eftir við, eru døpru og nívandi útsøgnir frá eldri monnum, tá teir taka upp í saman orðini um, at hetta høvdu teir ikki væntað, ikki so skjótt og so knappliga, skiligt var at hetta er komi teimum dátt við. Fakfeløgini og fiskiðnaðurin fáa harðar ábreiðslur fyri teirra leiklut, og aljóðastovnurin

ICES fær eisini sítt, í sambandi við at tað ikki var bundið um heilan fingur viðvíkjandi fiskastovnunum í New Foundlandi, ið nú eru horvnir, kannska með alla.

Meðan íslenski sjónvarpsmaðurin spyr, um hetta ikki eisini verður gongdin í Íslandi/Færoyum, so halda færoyingar somu kós. Okkara veiðifloti er stóðugt óbroyttur, so nógv tann størsti parturin eru togarar, meðan snelluflothin telur eitt líkinda skip og kanska tvey til trý líkinda línuskip, eru eftir av færoyska flotanum.

Skulu vit vakna við kaldan drey, ella nær vakna okkara politikkarar?

j.smith

